

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Lubomíra Majerčíka v právní věci

žalobce: J. Z.
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Juříčkem
sídlem Údolní 5, 602 00 Brno

proti
žalovanému: Magistrát města Brna
sídlem Malinovského náměstí 3, 601 67 Brno

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: 1) **BEMETT investiční, a.s.**, IČO 241 81 790
sídlem Jeremiášova 2722/2b, Stodůlky, 155 00 Praha 5
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Křížem
sídlem Polská 1282/16, 120 00 Praha 2
2) **EG.D, a. s.**
sídlem Lidická 36, 602 00 Brno
3) **CETIN a. s.**
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2024, č. j. MMB/0253325/2024, sp. zn. OUSR/MMB/0431280/2023

takto:

I. Žaloba se zamítá.

- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Brna, Brno-Slatina, Odbor výstavby a územního plánování, ze dne 2. 6. 2023, č. j. MCBSLA/03808/23/OVÚR/LIT. Stavební úřad rozhodnutím podle § 129 odst. 2 a odst. 3 a § 111 až § 114 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (stavební zákon), umístil stavbu s názvem „*ul. Bučkova, Bytové domy Slatina III Inženýrské sítě*“ na pozemcích parc. č. 2060/1, 2060/2, 2060/7, 2060/8, 2194/731, 2194/668 a 2194/871, vše v k. ú. Slatina, obec Brno, a to na základě žádosti stavebníka - osoby zúčastněné na řízení 1) ze dne 11. 11. 2021. Stavba spočívala v umístění veřejného osvětlení.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhl krajskému soudu, aby rozhodnutí žalovaného zrušil.
3. Žalobce namítá dvě pochybení správních orgánů. Zaprvé, stavební úřad nemohl ve věci rozhodnout, neboť tomu bránila překážka věci rozhodnuté. Odvolací námitku žalovaný vypořádal podle žalobce nedostatečně. Zadruhé měl stavební úřad pochybit při provádění kontrolní prohlídky dne 5. 12. 2023. Žalobce o jejím konání nebyl spraven, neobdržel ani kontrolní protokol. S odkazem na výsledky místních šetření v jiných řízeních má žalobce za to, že stavba veřejného osvětlení byl zahájena dávno před tím, než stavebník požádal o umístění stavby. Uvedené má dokazovat i žalobcem provedená fotodokumentace, z níž má vyplývat, že stožár a lampa veřejného osvětlení včetně přívodního kabelu se na místě stavby nacházely již před datem 5. 12. 2023. Žalobce tvrdí, že před kontrolní prohlídkou byly demontovány a poté opětovně nainstalovány.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě s ohledem na povahu žalobních námitek toliko setrvává na své argumentaci, vyjádřené již v napadeném rozhodnutí, na níž ve vyjádření odkazuje. Z toho důvodu má za to, že postup žalovaného i stavebního úřadu byl zcela v souladu s příslušnou právní úpravou, a proto jsou žalobní námitky žalobce nedůvodné.

IV. Posouzení věci soudem

5. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, včetně řízení předcházející jejich vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
6. Krajský soud se neztotožnil s námitkou, že vydání územního rozhodnutí bránila překážka jiných probíhajících řízení (litispendence).

7. Podle žalobce měla těmito probíhajícími řízeními být jednak řízení vedené u stavebního úřadu pod sp. zn. S MCBSLA/06039/18, zahájené na žádost stavebníka ze dne 7. 9. 2018. Dále řízení vedené speciálním stavebním úřadem pod sp. zn. S MCBSLA/05283/19, zahájené taktéž na žádost stavebníka ze dne 15. 7. 2019. Konečně žalobce zmínil i řízení vedené u stavebního úřadu pod sp. zn. S MCBSLA/07397/17, zahájené na žádost stavebníka ze dne 22. 12. 2017. Ve všech těchto řízeních bylo podle žalobce rozhodováno i o stavebních objektech, které byly předmětem napadeného rozhodnutí.
8. Dle § 48 odst. 1 správního řádu zahájení řízení u některého správního orgánu brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu. Totožnost věci je přitom určována totožností práva nebo povinnosti, totožností účastníků a současně totožností předmětu řízení. K překážce již probíhajícího řízení přitom správní orgán má povinnost přihlídnout z úřední povinnosti (srov. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem z 15. 6. 2011, č. j. 15 Ca 12/2009-50). Tuto překážku je nutno vykládat také tak, že zahájení nového řízení v téže věci brání nejen řízení zahájené dříve u jiného správního orgánu, ale i řízení zahájené dříve u téhož správního orgánu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2013, č. j. 4 As 16/2013-36).
9. Žalobce totožnou námitku vznesl i v odvolacím řízení. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k tomu uvedl, že žádný ze stavebních objektů, které jsou předmětem nyní projednávané věci, nejsou v době rozhodování žalovaného (i stavebního úřadu) předmětem řízení, jež podle žalobce způsobují překážku věci zahájené.
10. Krajský soud souhlasí s žalovaným. Ze správního spisu zjistil, že předmětem nyní projednávané věci byla stavba tří objektů:
 - SO 26 – Rozvody NN na pozemcích parc. č. 2194/668 a 2194/731.
 - SO 27b – Veřejné osvětlení ul. Bučkova na pozemcích parc. č. 2194/731 a 2194/871.
 - SO 29 – Rozvody SEK na pozemcích parc. č. 2060/1, 2060/2, 2060/7, 2060/8.
11. Pokud jde o námitku žalobce ohledně správním řízením vedeným stavebním úřadem pod sp. zn. S MCBSLA/06039/18, totožnou námitku žalobce vznesl již v žalobě, o níž bylo krajským soudem vedeno řízení pod sp. zn. 31 A 82/2022, přičemž v rozsudku ze dne 7. 11. 2023, č. j. 31 A 82/2022-45, krajský soud jednoznačně vymezil předmět daného správního řízení a konstatoval, že se nemůže jednat o překážku věci zahájené. Uvedený právní názor následně aproboval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 2. 2025, č. j. 5 As 291/2023-37, kterým zamítl kasační stížnost žalobce. Rovněž v nyní projednávané věci krajský soud konstatuje, že řízení pod sp. zn. S MCBSLA/06039/18 nepředstavuje překážku věci zahájené v nynější věci žalobce. Jak shodně krajský soud vymezil v citovaném rozsudku č. j. 31 A 82/2022-45, z obsahu správního spisu stavebního úřadu sp. zn. S MCBSLA/06039/18, vyplývá, že žádost o dodatečné povolení stavby ze dne 7. 9. 2018 se týkala stavebních objektů SO 21, SO 22, SO 23.2b, SO 23.3a, SO 23.3b, SO 25, SO 26, SO 27.1, SO 27a, SO 27b, SO 28, SO 29, SO 30.1. Spolu s podáním ze dne 10. 7. 2019 stavebník zaslal stavebnímu úřadu upravenou žádost o dodatečné stavební povolení, v níž jsou šedou barvou vyznačeny změny. Hlavní změna se týká právě stavebních objektů, na které se žádost vztahuje (tj. vymezení, jaké stavby mají být dodatečně povoleny). Nově změněná žádost obsahuje pouze stavební objekty SO 21 – Dům E a přípojky k inženýrským sítím p. č. 2194/731 a 2194/42 a SO 22 – Dům F a přípojky k inženýrským sítím p. č. 2194/731 a 2194/42 (dále jen domy E a F). Pokud jde o tyto stavební objekty, ty již „nově“ neobsahují SO 27.1., SO 27a a SO 27b. Tyto

stavební objekty sice byly zahrnuty v původní žádosti o dodatečné povolení, stavebník však svoji žádost zúžil dle § 45 odst. 4 správního řádu, nebyly tedy již předmětem řízení sp. zn. S MCBSLA/06039/18.

12. Jak k tomu uvedl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 2. 2025, č. j. 5 As 291/2023-37, „podání stavebníka ze dne 10. 7. 2019 je sice formulováno poněkud neobratně. Tak je tomu však z toho důvodu, že se stavebník zjevně snažil použít pro jeho sepsání formulář žádosti o dodatečné povolení stavby. Vůle skutečně zúžit rozsah žádosti je zřejmá jak z vypuštění některých stavebních objektů ze seznamu v části IV. formuláře, tak rovněž ze změny stavbou dotčených pozemků uvedených v části V. formuláře. Pokud stavebník zúžil výčet pozemků, na nichž se má stavba nacházet, pak je zřejmé, že měl skutečně v úmyslu zúžit rozsah žádosti, nikoliv pouze změnit členění záměru na dílčí stavební objekty.“
13. Krajský soud ze správního spisu v nyní projednávané věci dále ověřil, že stavební úřad usnesením ze dne 13. 12. 2019, č. j. MCBSLA/09391/19/OVÚR/FIL, přerušil řízení vedené pod sp. zn. S MCBSLA/06039/18, a to do doby vyřešení předběžné otázky, kterou je vydání pravomocného rozhodnutí v řízeních u speciálního stavebního úřadu vedených pod sp. zn. MCBSLA/05283/19/DS, MCBSLA/05284/19/DS a MCBSLA/02104/19/DS. Krajský soud poznamenává, že v nyní projednávané věci je relevantní pouze řízení vedené po sp. zn. MCBSLA/05283/19/DS, protože se týká stavebních objektů SO27, SO27a a SO 27b. Speciální stavební úřad usnesením ze dne 5. 10. 2021, č.j. MCBSLA/07085/21/OVÚR/POKI, řízení vedené pod sp. zn. MCBSLA/05283/19/DS zastavil dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Z uvedeného vyplývá, že řízení vedené pod sp. zn. MCBSLA/05283/19/DS nemohlo představovat překážku věci zahájené pro nyní projednávanou věc, neboť bylo zastaveno.
14. Ve správním spisu se taktéž nachází usnesení stavebního úřadu ze dne 18. 9. 2018, č. j. MCBSLA/06237/18/OVÚR/MUS, kterým bylo přerušeno řízení vedené pod sp. zn. S MCBSLA/07397/17/MUS. Z tohoto usnesení se podává, že stavebník zažádal o územní rozhodnutí pro stavbu „*ul. Za Kostelem, novostavbu dvou bytových domů E, F^a*“ na pozemcích parc. č. 2194/756 a 2060/1, včetně napojení na dopravní infrastrukturu na pozemcích parc. č. 2194/731, 2194/42, 2060/1 a 2060/2, vše v k. ú. Slatina, obec Brno. Již z takto vymezeného předmětu řízení je pak krajskému soudu zřejmé, že zde není dána totožnost předmětu řízení. Nyní projednávaná věc se týká umístění veřejného osvětlení, zatímco v řízení pod sp. zn. S MCBSLA/07397/17/MUS se řešilo napojení bytových domů na tuto infrastrukturu. Vzhledem k tomu, že tato skutečnost je zřejmá již z popisu předmětu řízení v usnesení, necítí krajský soud potřebným se touto žalobní námitkou blíže zabývat.
15. Krajský soud neshledal důvodnou ani druhou žalobní námitku, která se týká provádění kontrolní prohlídky stavebním úřadem. Žalobce zastává názor, že měl právo se kontrolní prohlídky z pozice účastníka řízení zúčastnit a měl právo obdržet protokol z této prohlídky.
16. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobce mu v průběhu odvolacího řízení doručil podání, ve kterém uvedl, že stavebník předmětné stavby vybudoval ještě před tím, než územní rozhodnutí nabylo právní moci. Žalovaný toto podání vyhodnotil jako podnět dle § 42 správního řádu poukazující na možné porušení stavebního zákona, které by případně odůvodňovalo zahájení řízení z moci úřední dle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Proto podnět postoupil věcně a místně příslušnému správnímu orgánu – Úřadu městské části Brno-Slatina. Ten provedl dne 5. 12. 2023 kontrolní prohlídku, při níž nezaznamenal provedení ani započetí stavebních prací na předmětných stavbách.

17. Podle § 132 odst. 2 stavebního zákona je stavební úřad „oprávněn provádět kontrolní prohlídky ve veřejném zájmu“.
18. Podle § 133 odst. 1 stavebního zákona „stavební úřad provádí kontrolní prohlídku rozestavěné stavby ve fázi uvedené v podmínkách stavebního povolení, v plánu kontrolních prohlídek stavby, před vydáním kolaudačního souhlasu a v případech, kdy má být nařízeno neodkladné odstranění stavby, nutné zabezpečovací práce, nezbytné úpravy nebo vyklizení stavby; může provést kontrolní prohlídku též u nařízených udržovacích prací, u odstraňované stavby a v jiných případech, kdy je to pro plnění úkolů stavebního řádu potřebné“.
19. Podle § 133 odst. 4 stavebního zákona „na výzvu stavebního úřadu jsou podle povahy věci povinni zúčastnit se kontrolní prohlídky vedle stavebníka též projektant nebo hlavní projektant, stavbyvedoucí a osoba vykonávající stavební dozor. Ke kontrolní prohlídce stavební úřad podle potřeby přizve též dotčené orgány, autorizovaného inspektora nebo koordinátora bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, působí-li na staveništi“.
20. Krajský soud se s postupem žalovaného ztotožňuje. Zkoumání podnětů ve smyslu § 42 správního řádu je pouze neformální postup, na jehož základě může, ale nemusí být správní řízení zahájeno. Posuzování podnětů neprobíhá ve správním řízení a o vyřízení podnětu k zahájení řízení z moci úřední se nevzdává žádné rozhodnutí. Žalobci jako účastníku územního řízení nevzniklo právo na účast na kontrolní prohlídce, která se týkala zkoumání jeho podnětu pro možné porušení stavebního zákona stavebníkem, nikoliv přezkumu územního rozhodnutí (srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 8. 2024, č. j. 30 A 30/2024-132, body 32 až 38). Žalobci taktéž nebylo upřeno právo seznámit se a reagovat na výsledky kontrolní prohlídky, neboť tak učinil ve vyjádření ze dne 2. 4. 2024 (příloha č. 8 správního spisu).
21. Krajský soud zároveň považuje za nutné se vyjádřit k námitce žalobce směřující proti postupu stavebního úřadu, který měl územním rozhodnutím umístit stavební objekty, které však stavebník již dříve postavil.
22. Žalobce poukazuje na protokoly z ústního jednání ze dne 7. 1. 2020 a ze dne 11. 6. 2020, z nichž se podává, že sám stavebník ke stavebnímu objektu SO 26 uvedl, že „na pozemku parc. č. 2194/731, k. ú. Slatina, jsou dvě červené chráničky na kabely NN. Kabely NN byly z chrániček vytaženy, aby nebyly odcizeny. Na pozemky parc. č. 21974/756, k. ú. Slatina, nebyly rozvody NN vybudovány“. Ke stavebnímu objektu SO 29 stavebník uvedl, že „pro rozvody SEK je na pozemcích natažena modrá chránička“. Ke stavebnímu objektu SO 27b uvedl, že „[N]a pozemku parc. č. 2194/872 je vybudován stožár VO (veřejné osvětlení, pozn. krajského soudu) a na pozemku parc. č. 2194/731 je vyvedena chránička a uzemnění. Kabel je vytažen, aby nebyl ukraden“. Stav ke dni 11. 6. 2020 zůstal nezměněn.
23. Krajský soud připomíná, že speciální stavební úřad vedl ohledně stavebních objektů SO 26, SO 27b i SO 29 jak řízení o jejich odstranění, tak i dodatečné stavební řízení. Z usnesení o zastavení řízení o dodatečném povolení ze dne 23. 10. 2021, č. j. MCBSLA/05283/19/POKI, pak vyplývá, že stavebník dne 29. 3. 2021 požádal o zastavení řízení týkajících se stavebních objektů SO 26, SO 27b i SO 29 z důvodu, že „dle zjištění investora byly tyto stavební objekty působením povětrnostních či jiných vnějších vlivů zničeny nebo zanikly“. Speciální stavební úřad stavebníkovi vyhověl, neboť dospěl k závěru, že u výše uvedených stavebních objektů se původní žádost o dodatečné povolení „stala bezpředmětnou, neboť s výstavbou těchto objektů nebylo započato. Tyto objekty budou umístěny správním řízením o umístění stavby“.

24. Je nepochybné, že stavební objekty SO 26, SO 27b i SO 29, jež byly umístěny nyní přezkoumávaným územním rozhodnutím, byly v určité míře rozpracovány. Krajskému soudu nepřijde pravděpodobné, že by v období od 11. 6. 2020 do 29. 3. 2021 stavební objekty zanikly a musely by tedy být znovu umístěny a vybudovány. Krajský soud se neztotožňuje ani s hodnocením žalovaného, že protokol ze dne 5. 12. 2023 v dostatečné míře dokumentuje zjištěný stav, zvláště u těch stavebních objektů, jež jsou umístěny pod zemí. Vzhledem k těmto zjištěním pak nevyznívá logicky ani citovaný závěr usnesení č. j. MCBSLA/05283/19/POKI, že by tyto stavební objekty měly být povoleny v řízení o umístění stavby. Pokud již části staveb stavebník provedl, nemělo smyslu je umisťovat. Stavební úřady měly správně postupovat dle § 129 odst. 1 až odst. 3 stavebního zákona.
25. Byť má krajský soud pochybnosti o dostatečném zjištění skutkového stavu žalovaným, konstatuje, že toto pochybení nezasáhlo do žalobcových veřejných subjektivních práv. Jestliže totiž stavební úřad provedl řádné územní řízení, v němž posoudil splnění podmínek pro umístění předmětných staveb, neomezil tím žalobce na jeho účastnických právech. Žalobce mohl proti umisťovaným stavbám vznášet stejné věcné námitky jako v řízení o dodatečném povolení stavby (srov. § 129 odst. 2 stavebního zákona). Žalobce ostatně v žalobě ani neuvedl, v čem konkrétně ho postup stavebních orgánů zasáhl. Ochrany jiného veřejného subjektivního práva se žalobce nedomáhal.

V. Závěr a náklady řízení

26. Krajský soud proto na základě výše uvedeného žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
27. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
28. O náhradě nákladů osob zúčastněných na řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Vzhledem k tomu, že osobám zúčastněným na řízení soud plnění žádné povinnosti neuložil, krajský soud jim náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jim v souvislosti s plněním povinnosti, uložené soudem, žádné náklady nevznikly, a na náhradu jiných nákladů řízení ze zákona nárok nemají.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. května 2025

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu